

РЕШЕНИЕ

№ 21396

гр. С., 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20231110121042 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ

Ищецът Л. Х. Г. твърди, че на 27.10.2022 г., в гр. С., на ул. „Н. Х.“ в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане „Каско“ по отношение на лек автомобил „Мерцедес S350“, с рег. № СВ **** СВ, сключен с ответника ЗД „Е.“ АД, обективиран в застрахователна полица № 0050010044****, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, като ударът настъпил поради неспазване на достатъчна дистанция с движещия се пред него автомобил, който спрял за предприемане на маневра ляв завой. Твърди, че при процесното ПТП били нанесени щети на управлявания от него и застрахован при ответника автомобил. Във връзка с нанесените от събитието вреди на застрахованото имущество ищецът завел пред ответника щета № ТЕМР 050088****, като застрахователят изплатил обезщетение в размер на 5805,72 лв. Ищецът счита, че изплатеното обезщетение е в занижен размер спрямо действителните вреди. Поради това иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищцата сумата от **8200 лв.** (след допуснато изменение на иска по размер по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК в първото открито съдебно заседание, проведено на 28.11.2023 г.), представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди по лек автомобил лек автомобил „Мерцедес S350“, с рег. № СВ **** СВ вследствие на ПТП, настъпило на 27.10.2022 г., в гр. С., на ул. „Н. Х.“, ведно със законната лихва от 24.04.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното плащане.

Ответникът ЗД „Е.“ АД оспорва иска по размер. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение, настъпване на събитието и изплащане на обезщетение в размер на 5805,72 лв., като поддържа, че така платената сума е достатъчна за покриване на нанесените вреди. Позицията се базира на неизпълнение на общото задължението на застрахователя по чл. 395 КЗ и това по чл. 18, ал.1, т. 1 от Общите условия за полагане на грижи за застрахованото имущество като добър стопанин и за

взимане на мерки за предпазването му от увреждане поради настъпване на ПТП поради неспазване на необходимата дистанция. Сочи, че към момента застрахованото МПС е отремонтирано, като счита, че дължимото обезщетение възлиза на стойността на извършения ремонт. Счита, че претенцията следва да бъде отхвърлена.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 153 ГПК като неоспорени от ответника и ненуждаещи се от доказване с доклада по делото са отделени следните обстоятелства – наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществено застраховане „Каско“ с предмет – процесния автомобил, с посочените в договора покрития съгласно ОУ на ответното дружество; че на 27.10.2022 г., в гр. С., на ул. Н. Х. /в срока на застрахователното покритие/, е настъпило застрахователно събитие, както и че във връзка с процесното ПТП при ответното дружество е образувана щета № ТЕМР 050088****, като застрахователят изплатил обезщетение в размер на 5805,72 лв.

Застрахователното правоотношение се установява и от представената по делото застрахователна полица № 0050010044****/11.01.2022 /л.14/. От същата се установява, че за периода на застрахователно покритие от 15.01.2022 г. до 14.01.2023 г. е сключен договор за застраховка „Каско на МПС“ по отношение на лек автомобил „Мерцедес S350“, с рег. № СВ **** СВ с клауза А – Пълно каско, съгласно Общи условия. Съгласно същата застрахован собственик е Л. Х. Г..

Общи условия към застраховка „Каско на МПС“ на ЗД „Е.“ АД, са представени по делото от ответника. От същите се установява, че съгласно чл. 18, ал. 1, т. 1 застрахованият е длъжен да полага за застрахованото МПС грижата на добрия стопанин и да вземе мерки за предпазването му от увреждане.

По делото не се оспорва от ответника, че въз основа на уведомление за щети по МПС е образувана щета № ТЕМР 050088****, по която застрахователят е отказал да изплати застрахователно обезщетение в размер на 5805,72 лв.

От заключението по изготвената по делото съдебната автотехническа експертиза (САТЕ) се установява, че всички вреди по лек автомобил „Мерцедес S350“, с рег. № СВ **** СВ, а именно такива по преден капак, предна решетка, преден фар, радиатор и др., подробно описани в заключението, се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Стойността, необходима за възстановяване на същите, изчислена по средни пазарни цени към датата на ПТП, е в размер на 20 983,04 лв., а по цени на алтернативни доставчици към дата на ПТП – 15770,41 лв.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ:

За основателността на иска следва да се установи от ищеца по делото кумулативното наличие на следните предпоставки: настъпването в срока на застрахователното покритие по процесния договор за имуществено застраховане на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска и в причинна връзка, с което са причинени вреди на процесния лек автомобил, както и действителния размер

на вредите, настъпили в причинна връзка със застрахователното събитие, както и изпълнение на задълженията си по договора.

При установяване на тези обстоятелства от ищеца, в тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга или твърдението си за наличие на основание за редуциране на обезщетението, включително да докаже наличие на пряка причинно-следствена връзка между неизпълнение на конкретно задължение, предвидено в Общите условия към застраховката и настъпването на застрахователното събитие.

При така разпределената доказателствена тежест съдът намира, че искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Предвид извършеното частично плащане, спорният по делото въпрос касае установяване основателността на иска по размер. Ответникът от една страна се позовава на основание за редуциране на обезщетението поради неспазване на задължението на ищеца по чл. 18 от Общите условия да полага грижата на добър стопанин и да предпазва застрахованото имущество от увреждане, като се позовава на противоправно поведение на водача на процесното МПС, по вина на което твърди да е настъпило същото, а от друга страна твърди, че автомобилът е отремонтиран, поради което се дължи сумата за реално извършения ремонт.

Разпоредбите, уреждащи основанията за намаляване или отказ от плащане на застрахователно обезщетение в Кодекса за застраховането, в сила от 01.01.2016 г., са тези на чл. 363 и чл. 364 КЗ - касаещи случаите на неточно обявяване на обстоятелства при сключване на застрахователния договор; чл. 395 КЗ - свързана с неизпълнение задълженията на застрахования за предотвратяване и ограничаване на вредите; чл. 403, ал. 4 КЗ, касаеща отказа за заплащане на застрахователно обезщетение при умишлено неизпълнение на задължението за съобщаване.

Съгласно разпоредбата на чл. 395, ал. 1 КЗ застрахованият е длъжен да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки. Съгласно ал. 4 КЗ при настъпването на застрахователно събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1 и само ако изрично е предвидил това в договора. В случай че настъпването на застрахователното събитие е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1, като застрахователят може да намали застрахователното обезщетение съответно на тежестта на неизпълнението. Видно от приложимата нормативна уредба, за намаляването на обезщетението е необходимо установяване наличието на причинно-следствена връзка между неизпълнение на задължението и настъпване на събитието е предвидено като необходима предпоставка.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за намаляване на обезщетението на основание чл. 395, ал. 4, вр. ал. 1 КЗ. Единственото доказателство в насока противоправно поведение на ищеца като застраховано лице е изявлението в двустранния констативен протокол за ПТП, представен от ответника, в който ищецът Л. Х. Г. се е признал за виновен поради това, че не е могъл да спре. Съгласно изявлението на другия водач, същият е бил ударен при спиране за ляв завой. Протоколът за ПТП не се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на настъпване на ПТП. Изявленията в него все пак могат да бъдат ценени като извънсъдебно изявление на неизгоден за страната факт и поради това ползващи се

с доказателствена стойност, но в този случай разпоредбата на чл. 175 ГПК изисква преценка на това признание с оглед на всички обстоятелства по делото. В случая няма други доказателства, от които да се установява противоправност на поведението на ищеца. От друга страна, дори направеното в рамките на процеса признание на факт може да бъде оттеглено, а изявленията в исковата молба и в хода на производството следва да се ценят именно като оттегляне на признанието относно вината и противоправността на поведението на ищеца. Нещо повече, дори същото да бъде съобразено, от обстоятелството, че ищецът не е могъл да спре не се установява с категоричност това да е било по негова вина, а именно поради неспазване на необходимата дистанция. От останалите доказателства не става ясно какво е било поведението на другия водач, както и конкретните обстоятелства около настъпване на събитието – на какво разстояние се е движел ищецът от автомобила пред него, с каква скорост се е движел, каква е била пътната обстановка, имало ли е други участници в движението, включително движещи се в насрещната посока, което да обоснове спиране на движещия се пред ищеца автомобил с цел пропускането им. Ето защо съдът намира за неоснователно възражението на ищеца по чл. 395 КТ вр. чл. 18, т. 1 от Общите условия към договора за застраховка Каско.

От друга страна, от събраните по делото доказателства не се установява автомобилът да е отремонтиран, при което на собственика да се дължи стойността на заплатения ремонт. Напротив, според заключението на САТЕ, по делото няма данни за това. От друга страна, процесуалният представител на ответника в съдебното заседание на 28.11.2023 г. във връзка с това оспорване изрично заявява, че не прави доказателствено искане. Ето защо съдът приема и това възражение за недоказано.

За определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение, съдът кредитира заключението на САТЕ, от което се установява, че стойността, необходима за възстановяване на процесния автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 20 983,04 лв., при което поначало дължима е разликата от 15 177,32 лв. От тази сума следва да се приспадне стойността на платеното от застрахователя обезщетение – 5805,72 лв. С оглед диспозитивното начало искът се явява основателен и следва да се уважи за пълния предявен размер от 8200 лв.

Върху тази сума се дължи законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда до окончателното плащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът.

Ищецът претендира разноски, от които 328 лв. платена държавна такса, 200 лв. депозит за САТЕ, като претендира и присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер поради заплатени от него консултации при адвокат. Същият обаче не е представляван от адвокат по делото, нито представя доказателства за извършване на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което следва да му бъде присъдена сумата от 528 лв. за разноски по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Е.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Х. К.“ № 43 да заплати на Л. Х. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., ж.к. „Ф. Ж.“, бл. 203, вх. Б, ет. 5, ап. 32 на основание **чл. 405, ал. 1 КЗ** сумата от **8200 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди по лек автомобил лек автомобил „Мерцедес S350“, с рег. № СВ **** СВ вследствие на ПТП, настъпило на 27.10.2022 г., в гр. С., на ул. „Н. Х.“, ведно със законната лихва от 24.04.2023 г. (датата на предявяване на иска) до окончателното плащане.

ОСЪЖДА ЗД „Е.“ АД, ЕИК ***** да заплати на Л. Х. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., ж.к. „Ф. Ж.“, бл. 203, вх. Б, ет. 5, ап. 32 на основание чл. 78, ал. 1 ЗЗД, сумата от **528 лв.**, представляваща разноски по делото, съразмерно на уважената част от иска.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 – седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____